

# Ramstad

Det er intet å se til noen bautastein på Ramstad nå. Men sagnet vet å fortelle at det har stått en der, og at den var en av merkesteinene for gården til Greve Ramm, som på folkemunne skal ha gitt navn til stedet Ramstad

Arkeologisk avdeling hos Vitenskapsmuseet ved Universitetet i Trondheim skriver følgende:

Bautastein, gravd opp i det NØ-lige hjørnet i krysset mellom Rv 770 og gårdsvei til Ramstad (66/2). Ifølge Sverre Valø målte den i høyde ca 3 m, i bredde ca 1 m på langsiden og ca 0,2 m på kortsiden. Steinen sto oppreist på høykant. Steinen fjernet på grunn av

jorddyrking, man lette etter innskripsjon uten å finne noen. Steinen lagt i en skråning, men ligger nå visstnok i veien som fyllmasse ved krysset mellom Rv 770, gårdsvei til Ramstad (66/2), og privatvei til vaktmesterbolig ved Austafjord skole. Ifølge Sverre Valø var steinen hentet fra en ur Ø for gården (66/2).

Der fantes lignende store flate steiner.

En fascinerende skildring herfra finnes i Gerhard Schønings bok: *«Reise som giennem en Deel af Norge i de Aar 1773, 1774, 1775 paa Hans Majestets Kongens Bekostning er gjort og beskrevet.»*

Paa Midt-Vikten staaer Kirken, paa den Gaard Garstad, eller maaskee rettere Gorrstad. Paa denne Gaard berettes, i gamle Dage at have boet en Mand, ved Navn Gaal, som har drevet paa Sørøveriet; der er ogsaa, for 100 Aar siden omtrent, i en Haug, opgravet et Støkke Sølv, gjort omtrent, som en Kiæl-Hadde (=kjelehank), hvoraf blev siden gjort 1 Dusin Sølv-Skeer, hver paa 2 ½ Rdlr (=riksdaler). Denne Gaal berettes at



stedse levet i Ueenighed med den paa Utt. Vikten (=Ytre Vikna), paa Gaarden Rafnstad, boende Høvding Rafn. Bemeldte Rafnstad er uden Tvil de Gamles rette Hrafniste. Den ligger paa den yttre eller vestre Siide af Øen, og oven for Gaarden er et Biærg, hvorfra er frie Udsigt til Havet, især mod Nordvest, saa den altsaa laae meget beqvem for en Sørøver.

Rafn berettes, ogsaa at have været en stor Sørøver. Paa Gaarden staaer en Bautastein, 2 ½ Alen høi, ½ Alen breed. Der i en Haug berettes at være, for omtrent 150 Aar siden, gravet af en ved Navn Villich, som brugte ingen Nærings-Drift, men indbød alle Reisende til sig, som han trakterede paa det beste, og lod desuden ei reise fra sig, uden en Foræring, af endeel gamle Penge, eller Specier, hvilke man sluttede, at han havde fundet i Hauen, efter bemeldte Rafn.